

**ABORDĂRI PRIVIND MODALITĂȚILE DE PROTECȚIE
A FORȚELOR DE SPRIJIN LOGISTIC LA NIVEL TACTIC
ȘI OPERATIV SPECIFICE OPERAȚIEI DE RĂSPUNS LA CRIZĂ**

**OPINIONS SUR LES MODALITES DE LA PROTECTION
DES FORCES DE LA LOGISTIQUE AU NIVEAU TACTIQUE
ET OPERATIONNEL DANS LES OPERATIONS DE REPOSE
AU CRISE**

*Locotenent-colonel drd. Gabriel BOȚOG
Colonel (r) prof. univ. dr. Benone ANDRONIC*

Rezumat: Securitatea acțiunilor și protecția forțelor de sprijin logistic specifice operațiilor de răspuns la criză conțin totalitatea acțiunilor și măsurilor ce se iau, într-o concepție unitară, cu scopul menținerii capacității și stării operaționale a acestora și a le da posibilitatea să-și dezvolte fără încetare activitatea specifică în momentele oportune și într-o manieră organizată, de a se feri de cercetarea și atacurile surpriză ale inamicului terestru și aerian, precum și a le preveni despre pericolul atacului cu arme de distrugere în masă și a le proteja împotriva efectelor acestora, în vederea îndeplinirii misiunilor ce le revin.

Cuvinte-cheie: siguranță; pericol; protecție; prevenire; îndeplinire misiuni.

Résumé: La sûreté des actions et la protection des forces de la logistique la réponse de la crise contiennent la totalité des activités et des mesures qu`on prend, dans une conception unitaire, ayant le but de maintenir dans un état opérationnel, à toute capacité, de leur donner la possibilité de développer l`activité sans cesse au moment convenable et d`une façon organisée, de les préserver de la recherche et des attaques par surprise de l`ennemi terrestre et aérien aussi bien que pour les prévenir contre le danger des armes de destruction massives et de les protéger contre leurs effets, en vue de l`accomplissement des missions qui leur reviennent.

Les mots clefs: la sûreté; le danger; la protection; la prévention; l`accomplissement des missions.

Conform Dicționarului Diplomatic, criza este definită ca „un moment critic care intervine în evoluția vieții internaționale, a raporturilor dintre state, a unui sistem, regim sau guvern. Asemenea moment, fie că este vorba de viața internă a unui stat sau de cea internațională, se caracterizează prin ascuțirea contradicțiilor, apariția unor fenomene de încordare și schimbări în raportul de forțe”.⁸

⁸ Dicționar Diplomatic, Editura Politică, București, 1979, pp. 315-316.

Într-un sens mai larg, noțiunea de *criză* poate fi definită „o situație națională sau internațională în contextul căreia se creează o amenințare la adresa valorilor, intereselor sau obiectivelor prioritare ale părților implicate”.⁹

Specialiștii în domeniu au mai caracterizat crizele ca fiind „o serie de evenimente derulate rapid care sporesc în mod substanțial și peste nivelul normal impactul factorilor destabilizatori asupra sistemului supraordonat sau a oricăruia din subsistemele integrate și măresc probabilitatea izbucnirii unor violențe majore în sistem”¹⁰ sau „o schimbare de situație caracterizată de o creștere în intensitate a interacțiunii disjunctive dintre doi sau mai mulți adversari, cu o mare probabilitate de declanșare a ostilităților militare”¹¹.

Criza militară constituie o constantă a lumii contemporane, care de regulă apare ca urmare a unor dificultăți de natură politică, socială, economică, militară etc. De asemenea, ea poate reprezenta o perioadă de tensiune, de tulburare, de încercări, adesea decisive, care se manifestă în societate. Înțelesul stării de criză militară poate fi simplificat prin nevoia de schimbare, adică dezorganizare în vederea unei noi organizări.

În sistemul internațional modern, interesele divergente și conflictele de interese sunt la ordinea zilei în materie de intervenție și neintervenție, separatism și antiseparatism, dispute comerciale, teritoriale și de suveranitate, probleme etnice etc. care pot duce, direct sau indirect, la declanșarea unei crize militare. În condiții normale, orice țară sau grupări politice încearcă prin mijloace politice, diplomatice și economice să soluționeze conflictele de interese dintre ele, dar în condiții anormale apare criza militară.

Criza militară apare atunci când nu se găsește o soluție care să mulțumească toate părțile, când interesele divergente nu pot fi armonizate în mod eficient. Una sau ambele părți vor dori să folosească puterea militară pentru a pune capăt conflictului de interese. Cu toate acestea, utilizarea forței este limitată în acest moment și rezolvarea încă posibilă prin mijloace nonmilitare.

În ultimii ani, s-au înregistrat o serie de crize militare mai mult sau mai puțin grave, mai ales acolo unde mediul de securitate este caracterizat de instabilitate. Criza militară și, mai apoi, conflictul dintre Georgia și Rusia, din vara lui 2008, sau cea din Libia, din 2011, sunt doar două exemple de cum anumite decizii politice creează tensiuni și dispute, criză și chiar conflict armat. Chiar și în cadrul NATO a existat o criză militară între Turcia și Grecia.

⁹ Gl. div. dr. Tudor CEARAPIN, *Gestionarea situațiilor de criză*, Gândirea Militară Românească nr. 6/2002, București, p. 139.

¹⁰ C. R. MITCHELL, *The structure of International Conflicts*, St. Martins Press, New York, 1981, p. 9.

¹¹ Leo TOMLIN, Andrew GOSSAGE, Owen PENGELLY, *International Crisis Response and Peace Support Capabilities*, PMSU Background Paper, Februarie 2005, p. 3.

Criza militară se află pe o treaptă imediat inferioară conflictului armat (războiul fiind o culme/vârf al conflictului armat), reprezentând o escaladare a tensiunilor și o stare violentă a situațiilor de criză. Totuși, criza militară, ca expresie a conflictualității lumii, ca număr și ca frecvență, are, în opinia noastră, o sferă mai largă decât conflictul armat, în sensul că, în fond, și conflictul armat este tot o criză militară, dar de foarte mare amploare. Desigur, nu competiția dintre criza militară și conflictul armat este aici importantă, ci substanța conflictualității, modul în care se ajunge la o criză militară, spre exemplu, la un conflict armat (conflict de interese vitale). Deci criza militară nu este conflict armat, dar poate deveni conflict armat. Ea poate să apară pe neașteptate, având la origine un interes al unui grup restrâns sau o revoltă. Însă și criza militară se declanșează – chiar și atunci când este spontană – printr-o decizie politică.

În concluzie, criza militară poate fi definită ca „o situație națională sau internațională caracterizată prin existența unei amenințări la adresa obiectivelor, intereselor sau valorilor fundamentale ale părților implicate, pentru a cărei rezolvare acestea folosesc violența – și anume violența armată – în scopul impunerii prin forță a obiectivelor sau intereselor proprii”¹². În această definiție violența, și anume „violența armată”, ni se pare o afirmație exagerată și în locul acestei sintagme ar fi mai potrivită alta, cum ar fi, de pildă, expresia „structuri ale forțelor armate cu o violență minimă sau cu un grad mai scăzut de violență, care, dacă nu este ținută sub control, poate oricând să declanșeze un război”.

În condițiile unei crize militare, asigurarea acțiunilor și protecția forțelor logistice (marile unități, unităților și formațiunilor logistice) la nivel tactic și operativ capătă o importanță deosebită. Întrebuițarea de către agresor pe scară largă a aviației, trupelor aeromobile și de desant aerian, a grupurilor de cercetare-diversiune, a armamentului de cercetare și lovire de înaltă precizie, precum și pericolul folosirii armelor de distrugeri masive, impun luarea unor măsuri care să reducă la minimum pierderile de oameni și materiale, asigurând prin aceasta capacitatea de lucru normală și funcționarea neîntreruptă a forțelor logistice.

Asigurarea acțiunilor și protecția marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice cuprinde totalitatea activităților și măsurilor ce se iau, într-o concepție unitară, în scopul de a le menține în stare de operativitate, la întreaga capacitate, de a da posibilitatea acestora să-și desfășoare activitatea fără întrerupere, la timp și în mod organizat, de a le feri de cercetarea și atacurile prin surprindere ale inamicului terestru și aerian, precum și pentru a le preveni cu

¹² Mircea Mureșan, Gheorghe Văduva, Eugen Boambă (coord.), *Criza, conflictul, războiul*, volumul III, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2007, p. 57.

privire la pericolul întreprinderii armelor de distrugerii masive și a le proteja împotriva efectelor acestora, în vederea îndeplinirii misiunilor ce le revin.

Asigurarea acțiunilor și protecția marilor unități, unități, subunități și formațiuni logistice este atributul comandantului acestora și trebuie să se execute neîntrerupt, în concordanță cu măsurile luate de eșalonul superior și marile unități (unități), din structura cărora fac parte.

Concepția folosirii forțelor, mijloacelor proprii și a celor primite ca întărire, precum și măsurile ce se iau de către șeful „*compartimentului logistic*” al mării unități sau unități se materializează în planul logistic, într-un capitol distinct. Conținutul acestuia se transmite comandanților marilor unități, unități, subunități sau formațiuni logistice prin „*ordinul de sprijin logistic și administrativ*”, pe baza căruia aceștia întocmesc planuri detaliate pentru asigurarea acțiunilor și protecției.

Corespunzător forțelor și mijloacelor folosite, precum și problemelor ce se rezolvă, asigurarea acțiunilor și protecția marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice se realizează prin cercetare, siguranță, protecția electronică, protecția psihologică, mascarea, protecția genetică, protecția antiaeriană, protecția împotriva efectelor armelor de distrugerii masive și a mijloacelor incendiare, protecția medicală și sanitar-veterinară, asigurarea geografică, protecția hidrometeorologică și evitarea fratricidului.

Cercetarea ca formă principală a asigurării acțiunilor și protecției marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice se organizează cu forțele și mijloacele din organica lor – în cooperare cu formațiunile de teritoriu existente în apropierea raioanelor de dispunere și se execută prin posturi de observare, echipe și patrulă de cercetare pentru procurarea, centralizarea, analiza și valorificarea datelor și informațiilor despre inamic, teren, populației, situația de radiații, chimice și sanitaro-epidemiologice, condițiile geoclimatice, starea comunicațiilor și posibilitățile logistice din zona acțiunilor de luptă.

În principiu, în cadrul fiecărei formațiuni de aprovizionare, la punctele de comandă ale unităților, subunităților și formațiunilor de depozitare și transport, mentenanță, medicale se organizează 1-2 posturi de observare. În sectoarele dintre formațiuni acționează, de regulă, patrulă sau echipe de cercetare. Totodată, la executarea cercetării participă și subunități (elemente) care asigură paza nemijlocită a unităților și formațiunilor logistice în raioanele de dispunere.

O atenție deosebită se va acorda descoperirii la timp a elementelor de cercetare-diversiune, a trupelor de desant aerian și aeromobile, precum și a inamicului aerian.

Organizând cercetarea, comandantul mării unități, unități, subunități sau formațiuni logistice trebuie să precizeze misiunile cercetării, forțele și mijloacele destinate în acest scop, modul de asigurare a legăturilor și de raportare a datelor și informațiilor obținute.

Comandantul unității (subunității) de mentenanță și a celei medicale sau șeful formațiunii veterinare sunt obligați să mențină o legătură permanentă cu organele locale existente în raioanele de dispunere sau în apropierea acestora, pentru a se informa reciproc și a lua măsuri de prevenire a acțiunilor prin surprindere din partea inamicului.

Protecția împotriva efectelor armelor nucleare, biologice, radiologice, chimice (CBRN) și a mijloacelor incendiare se organizează în toate situațiile, folosind atât forțele și mijloacele organice, cât și cele puse la dispoziție de statul major sau de organele administrației publice locale. Pentru a se evita cât mai mult pierderile în oameni și materiale, marile unități, unități, subunități și formațiuni logistice se dispun cât mai dispersat. Pentru fiecare se fixează pe lângă raionul de bază și câte un raion de rezervă, care se ocupă în situația când cel de bază a fost contaminat sau este în pericol de a fi contaminat radioactiv cu substanțe toxice de luptă și cu agenți patogeni. Pentru personal, materiale și mijloacele de transport se pregătesc adăposturi. La executarea adăposturilor sau a lucrărilor de amenajare genistică participă și detașamente de lucrători constituite din populația neînrolată, cu unelte manuale și utilaje rechiziționate din zonă sau puse la dispoziție de organele locale. Întrucât vor fi frecvente situațiile când timpul pus la dispoziție nu permite executarea tuturor lucrărilor genistice necesare, se va permite executarea numai a lucrărilor genistice strict necesare și se va pune un accent tot mai mare pe folosirea proprietăților naturale de protecție a terenului, precum și a lucrărilor executate anterior de trupele proprii. În toate situațiile, înainte de a intra în noi raioane de dispunere, se organizează recunoașterea și cercetarea chimică și de radiație a acestora. Totodată se iau măsuri de prevenire și stingere a incendiilor.

Deci protecția CBNR cuprinde totalitatea măsurilor ce se iau în scopul menținerii capacității de luptă a mării unități logistice, a celorlalte unități, subunități și formațiuni logistice, în condițiile pericolului contaminării radioactive și cu substanțe toxice de luptă. Acesta se organizează în toate situațiile cu forțe și mijloace proprii ale mării unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice, precum și cu cele ale forțelor puse la dispoziție.

Cercetarea de radiație, chimică și biologică se execută fără întrerupere de către posturi de observare chimică, patrule de cercetare chimică și de către observatori. În cadrul raioanelor de dispunere a mării unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice, cercetarea chimică și de radiație se asigură de către subunitatea de protecție NBC din organică, ce organizează în fiecare punct sensibil al raionului de dispunere câte un post de observare chimică și o patrulă de cercetare chimică, de grupele de protecție antichimică ale unităților, subunităților de transport auto, care pot organiza câte un post de observare chimică, și de personalul pregătit în a doua specialitate din cadrul fiecărei formațiuni de aprovizionare, care instalează observatori.

Înștiințarea despre pericolul atacului cu armele CBRN ale inamicului, precum și despre contaminarea radioactivă cu substanțe toxice de luptă și agenți patogeni se face pe baza semnalului unic de înștiințare care trebuie cunoscut de întregul personal din compunerea mării unități, unității, subunității și formațiunii logistice. Darea semnalului se face de către comandantul acestora, șefii posturilor de observare chimică și ai patrulelor de cercetare chimică și de către observatori. La primirea semnalului de înștiințare, întregul personal îmbracă mijloacele individuale de protecție, acoperă mijloacele de transport și materialele descoperite, după care intră în adăposturi.

Pe axele de aprovizionare-evacuare, cercetarea de radiație, chimică și biologică se organizează de către unitatea (subunitatea) de drumuri și comenduire și prin semnalele stabilite se înștiințează la timp șefii coloanelor de transport despre pericolul atacului inamic sau despre sectoarele contaminate. Sectoarele de drum contaminate se ocolesc sau se așteaptă până la scăderea nivelului sub limita admisă. Trecerea prin raioanele contaminate se face pe itinerarele cu cele mai mici niveluri de radiație, cu viteza sporită, având distanțele mărite între mașini. Pe timpul trecerii, personalul îmbracă mijloacele individuale de protecție, iar materialele se acoperă cu prelate sau alte mijloace la dispoziție.

Controlul contaminării radioactive cu substanțe toxice de luptă și agenți patogeni a personalului, tehnicii și materialelor se execută cu ajutorul aparaturii din dotare (roentgenometre, stilodozimetre). Evidența dozelor de iradiere a personalului este ținută de personalul din compartimentul asistență medicală – nominal, pentru întregul personal din compartimentul logistic, comanda mării unități, unității, subunității și formațiunii logistice, comandantii (șefii) unităților (subunităților) de transport auto, mentenanță, medical, formațiunilor de aprovizionare și subunităților de asigurare, și numeric, pe mari unități, unități, subunități și formațiuni de logistice.

Lichidarea urmărilor atacului cu armele CBRN și mijloace incendiarie constă în: restabilirea conducerii logisticii și a legăturilor cu eșalonul superior; scoaterea unităților și formațiunilor logistice din raioanele contaminate și refacerea capacității de lucru a acestora; restabilirea circulației pe axele de aprovizionare și evacuare ale trupelor, localizarea și stingerea incendiilor.

Pentru decontaminarea personalului, materialelor și mijloacelor de transport, subunitatea de protecție NBC din compunerea mării unități, unității logistice, organizează 1-2 puncte de decontaminare, de regulă în apropierea principalelor depozite (armament și muniție, carburanți și lubrifianți). În cadrul fiecărui depozit se organizează terenuri de decontaminare. Formațiile de apărare civilă pot organiza puncte de decontaminare a personalului în localitățile unde se găsesc și funcționează băi publice și puncte de decontaminare a mijloacelor de transport. Unitatea de protecție NBC a marilor unități, unități, poate organiza puncte de decontaminare pe lângă

principalele depozite (armament-muniție, carburanți-lubrifianți, materiale tehnice) și câte un punct de decontaminare echipament pe lângă depozitul de intendență.

Protecția antiaeriană a marilor unități, a unităților și formațiunilor logistice se realizează prin focul unităților (subunităților) antiaeriene proprii și al celor primite ca întărire, al unităților (subunităților) tactice și prin măsurile luate de dispersare, mascare și adăpostire a personalului, a tehnicii și materialelor.

Marile unități, unități, subunități și formațiuni logistice beneficiază pe timpul mobilizării, pregătirii și ducerii operației de apărare de măsurile luate de trupele de apărare antiaeriană a teritoriului.

Siguranța, ca formă a asigurării acțiunilor și protecției trupelor, se organizează în scopul de a preveni marile unități, unitățile și formațiunile logistice despre acțiunile prin surprindere ale inamicului și pentru a interzice pătrunderea elementelor de cercetare ale acestuia în raioane de dispunere, asigurându-se astfel condiții optime pentru desfășurarea activității. Siguranța se realizează prin măsurile de pază și apărare.

Paza nemijlocită a marilor unități, a unităților (subunităților) și formațiunilor logistice se execută prin posturi de pază, care se instalează în cadrul fiecăreia, prin trimiteri de patrulare în raioane de dispunere, precum și prin posturi de observatori și de pază organizate în cadrul coloanelor de transport.

Apărarea se organizează împotriva trupelor aeromobile, desantului aerian, grupurilor de cercetare-diversiune și elementelor teroriste ale inamicului. Pentru apărare, unitățile, subunitățile și formațiunile logistice se pot grupa în 2-3 raioane de dispunere. Pentru fiecare raion se numește câte un șef, de regulă unul dintre comandanții (șefii) unităților și formațiunilor din compunerea raionului respectiv. În cadrul măsurilor de organizare a apărării pentru fiecare raion se stabilesc direcțiile probabile de acțiune ale inamicului, unde se organizează apărarea și lucrările genistice ce se execută, forțele și mijloacele la dispoziție și de ce armament dispun locul de adunare și cum se execută transportul (când este cazul), semnale de alarmă și modul de acțiune pentru fiecare variantă probabilă.

La apărarea marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice, pe lângă forțele proprii, pot participa subunitățile de trupe teritoriale aflate în localitățile existente în raioanele de dispunere a acestora sau în apropierea acestora, unități și subunități ale Ministerului Afacerilor Interne dislocate în apropierea acestora.

Pentru apărare, fiecare unitate poate organiza un punct de sprijin sau un raion de apărare, cu o dezvoltare mai mică sau mai mare, în funcție de compunerea unității, valoarea inamicului, caracteristicile terenului, importanța obiectivului de apărat.

Protecția radioelectronică în cadrul marilor unități, unități, subunități și formațiuni logistice se organizează în scopul neutralizării prin bruij de radiolocație a mijloacelor radioelectronice de la bordul avioanelor inamice și

pentru protecția mijloacelor radioelectronice din dotarea acesteia. Ea se organizează pe baza ordinelor șefului compartimentului de luptă radioelectronică din statul major al mării unități operative.

Pentru executarea bruiajului de radiolocație, marilor unități și unități logistice li se poate destina de către comandantul marilor unități tactice sau operative, de regulă, un pluton de bruiaj din compania de bruiaj electronic. Acest pluton poate realiza acoperirea de radiolocație dispunându-se pe direcția de acțiune a inamicului cu aviația, în dispozitiv de luptă în sector.

Protecția mijloacelor radioelectronice proprii se realizează prin măsurile ce se iau pentru îngreunarea cercetării și bruiajului radioelectronic executate de către inamic, mascarea antiradiolocație și tehnică a dispunerii unităților și formațiunilor logistice, ascunderea radioelectronică, precum și asigurarea funcționării stabile, neîntrerupte și în siguranță a lucrului mijloacelor radioelectronice. În acest scop se iau următoarele măsuri: limitarea sau interdicția lucrului în emisie a mijloacelor radioelectronice în anumite perioade; respectarea regulilor de conducere în secret prin mijloacele de transmisiuni; interzicerea folosirii vechilor caracteristici de lucru pentru asigurarea legăturilor în noile raioane de dispunere a marilor unități, unități, subunități logistice; dispunerea judicioasă a mijloacelor radioelectronice, folosind la maximum proprietățile naturale ale terenului și schimbarea frecventă a dispunerii acestora.

Mascarea este una dintre formele importante ale asigurării de luptă a marilor unități, unităților și formațiunilor logistice. Ea are drept scop ascunderea dispunerii și activității desfășurate în acestea față de cercetarea efectuată de toate categoriile inamicului, precum și de a-l induce în eroare pe inamic. Pentru a-și atinge scopul, este necesar ca mascarea să aibă caracter unitar, să fie activă, să cuprindă măsuri și acțiuni verosimile și variate, oportune și continue.

Mascarea marilor unități, unităților și formațiunilor logistice se realizează prin: dispunerea dispersată; folosirea proprietăților naturale de mascare oferite de teren; executarea activităților pe cât posibil în condiții de vizibilitate redusă (întuneric, ceață); mascarea luminilor și reducerea zgomotelor; întrebuințarea mijloacelor de mascare din înzestrare și a celor improvizate; conducerea în secret a întregii activități; mascarea antiradiolocație.

Pentru mascarea antiradiolocație pe drumurile din raioanele de dispunere a marilor unități, unități, subunități logistice și pe axele de aprovizionare și evacuare, îndeosebi la punctele obligatorii de trecere, ofițerul cu geniu al mării unități tactice sau operative repartizează reflectoarele poliedrice.

Asigurarea psihologică constituie ansamblul de măsuri și acțiuni desfășurate într-o concepție unitară, pentru dezvoltarea rezistenței psihice a militarilor și realizarea unui moral corespunzător în rândul acestora, pentru intensificarea și contracararea presiunilor psihologice și propagandistice care pot afecta activitatea marilor unități,

unităților și subunităților logistice. În acest sens, se iau măsuri pentru creșterea rezistenței psihice a militarilor în depășirea momentelor dificile care apar în desfășurarea activităților specifice, pentru combaterea defetismului, descurajării, a fenomenelor de teamă, frică și nesiguranță, pentru recuperarea personalului afectat de acțiunile psihice negative.

Asigurarea genistică cuprinde totalitatea măsurilor și lucrărilor ce se execută în scopul creării condițiilor favorabile pentru desfășurarea activităților marilor unități, unităților (subunităților) și formațiunilor logistice, pentru protecția și mascarea personalului, a tehnicii și materialelor.

Volumul, urgențele și termenele de execuție ale lucrărilor se stabilesc de către comandantul mării unități logistice, respectiv de către comandanții unităților, subunităților logistice, pe baza ordinului de sprijin logistic și administrativ.

În raioanele de dispunere ale marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor logistice se amenajează genistic: punctele de comandă, raioanele de dispunere a depozitelor; lucrările de apărare; căile de acces; locurile de așteptare a mijloacelor de transport; locurile de dispunere ale subunităților din organică.

Asigurarea geografică se organizează de statul major al mării unități tactice sau operative, presupune asigurarea hărților necesare și se realizează în scopul procurării și analizei datelor și informațiilor privitoare la situația hidrometeorologică a zonei, prognoza vremii, situația cursurilor de apă, a lacurilor, a zonelor de irigații, precum și situația fenomenelor periculoase sau cu caracter calamitar și influența acestora asupra activității desfășurate de forțele logistice pe timpul crizei militare.

Măsurile de asigurare de luptă și protecție a marilor unități, unităților și formațiunilor logistice ale eșaloanelor tactice și operative se prevăd în *planul de sprijin logistic* și pe baza lor șeful compartimentului logistic elaborează măsuri în ordinul de sprijin logistic și administrativ ce se transmite mării unități, unității, subunității logistice.

Statul major al mării unități, unității, subunității logistice, pe baza acestor măsuri și a deciziei comandantului mării unități tactice și operative, elaborează planul asigurării și protecției logistice.

În concluzie, iată doar câteva aspecte ale modalităților de protecție a forțelor de sprijin logistic la nivel tactic și operativ, specifice operației de răspuns la criză, care vor trebui luate în considerare pentru ca sprijinul logistic să ofere forțelor operative puterea operațională de care acestea au nevoie pentru a-și îndeplini misiunile lor.

BIBLIOGRAFIE

- Dicționar Diplomatic*, Editura Politică, București, 1979.
- CEARAPIN Tudor, „Gestionarea situațiilor de criză”, în revista *Gândirea Militară Românească*, nr. 6/2002.
- MITCHELL C. R., *The structure of International Conflicts*, St. Martins Press, New York, 1981.
- TOMLIN L., GOSSAGE A., PENGELLY O., *International Crisis Response and Peace Support Capabilities*, PMSU Background Paper, Februarie 2005.
- MUREȘAN Mircea, VĂDUVA Gheorghe, BOAMBĂ Eugen (coord.), *Criza, conflictul, războiul*, volumul III, Editura Universității Naționale de Apărare „Carol I”, București, 2007.

